

بررسی معیارهای مطلوب فضای تفریحی، با تأکید بر ارتقای خلاقیت نوجوانان^۱

حامد دهقانی^۱، ناصر حسن پور کازرونی^۲*(نویسنده مسئول)

۱- دانشجوی رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

Hamed.dehghani89@yahoo.com

۲- استادیار، عضو هیئت علمی تمام وقت دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

n.hassanpour@khu.ac.ir

چکیده

امروزه، کمیت و کیفیت فضاهای شهری به یکی از مهم ترین سنجه های توسعه یافتگی و قابلیت زندگی در شهرها بدل شده است. فضاهای عمومی شهری بیشتر از آنکه دارای نقشی کالبدی باشند به دلیل ایجاد تعاملات اجتماعی میان شهروندان واجد اهمیت هستند و باید بتوانند زمینه حضور تمامی افراد جامعه به ویژه گروه های آسیب پذیرتر همچون نوجوانان را فراهم نمایند. از سویی دیگر، توجه به خواسته ها و نیازهای نوجوانان در طراحی قلمروهای عمومی از آن رو که این گروه سنی دارای بیشترین تأثیرپذیری و بالاترین میزان استفاده از فضاهای شهری می باشند، از ضرورتی دوجندان برخوردار است. با توجه به نظریه های آموزشی و پرورشی نوجوانان، کیفیت و چگونگی فضاهای تفریحی در محیط رشد و زندگی یکی از فاکتورهای مهم تأثیرگذار در رشد دانش ها، گرایش ها و مهارت های افراد است. پس چنانچه پذیرفته شود که بقاء رشد و توسعه هر کشور به هوشیاری و توانایی های جسمی و روانی مردم وابسته است، رسیدگی، به کیفیت فضاهای خاص نوجوانان امروز که آینده سازان فردا محسوب می شوند، امری بایسته است. عدم وجود معیارهای مناسب طراحی و فقدان فضاهای مناسب خاص نوجوانان متناسب با واقعیات روانشناختی آنان، موجب گردیده است تعدادهای بالقوه و فطری آن ها به خوبی رشد ننماید. آنچه به عنوان هدف در این پژوهش مورد توجه می باشد، تلاشی در جهت رسیدن به اصول طراحی محیط های خاص نوجوانان جهت ارتقای سطح خلاقیت، دانش و همچنین روح و اخلاق و ارائه رهنمودها و روش هایی است که این مکان ها می بایست بر مبنای آن طراحی و ساخته شوند تا ضمن فراهم شدن مناسب ترین شرایط برای رشد در همه ابعاد (ذهنی و روحی، جسمی، روانی) در نوجوانان، امکان برخورد های اجتماعی سازنده و جذابیت تجربه محیط طبیعی نیز برای آنان تأمین شود. سؤال اصلی تحقیق آن است که نقش فضای تفریحی مطلوب در ادراک و رفتارهای نوجوانان از جمله تأمین رشد و خلاقیت آنان چیست؟ تحقیق حاضر به منظور ارزیابی معیارهای مطلوبیت فضاهای تفریحی در نزد نوجوانان به روش مطالعه اسنادی با استفاده از مهم ترین منابع و مطالعه میدانی انجام گرفته است که روش تجزیه و تحلیل اطلاعات بصورت ترکیبی از اطلاعات کتابخانه ای و مشاهدات میدانی و بررسی نمونه های منطبق با مفاهیم نظری و تبدیل این مفاهیم به معماری می باشد. نتایج پژوهش بیانگر آن است که نوع معماری بکاررفته در مجموعه های تفریحی و رعایت معماری متناسب با کاربری فضاها در ارتقای تعاملات، خلاقیت و نشاط اجتماعی علی الخصوص نوجوانان مؤثر می باشد.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:

معماری

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

خلاقیت، تعامل با محیط، نوجوانان، فضای تفریحی، محیط مطلوب

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استادی علوم جهان اسلام

Sponsored and Indexed by
CIVILICA
We Respect the Science

^۱ این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد حامد دهقانی با عنوان "طراحی مجموعه فرهنگی تفریحی برای نوجوانان بارویکرد طبیعت گرایی" به راهنمایی دکتر ناصر حسن پور کازرونی در دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (اصفهان) است.